

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2009/10:20

Stenografiska
uppteckningar
2009/10:20

Fredagen den 15 januari

1 § Jordbruk och fiske

Jordbruksminister Eskil Erlandsson

Återrapport från möte med Europeiska unionens råd för jordbruk
och fiske den 14–16 december 2009

Information och samråd inför möte med Europeiska unionens råd
för jordbruk och fiske den 18 januari 2010

Anf. 1 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag förklarar sammanträdet öppnat och hälsar alla hjärtligt välkomna tillbaka till riksdagen och EU-nämnden efter juluppehållet. Jag vill anmäla att vi har haft tre skriftliga samråd under uppehållet, två rörande A-punkter och ett rörande lönerevision. Det har inte anmälts några avvikande meningar.

På föredragningslistan i dag står först jordbruk och fiske. Vi hälsar jordbruksministern välkommen. Jag vill meddela att vi har fått en ny dagordning. Det var en felöversättning på en fråga och en fråga har strukits. Den gällde statligt stöd i Italien för köp av jordbruksmark. Det har tillkommit tre övriga frågor och vi har två nya handlingar på bordet som rör jordbruksministerns område, varav en har översatts till svenska av EU-nämndens utomordentliga kansli.

Vi börjar med återrapporten och jag lämnar ordet till jordbruksministern.

Anf. 2 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Dokument är översänt till nämnden. Jag är som vanligt beredd att svara på frågor därest nämnden har några sådana.

Anf. 3 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Jag skulle gärna vilja få en liten beskrivning av jordbruksministern när det gäller den framtida CAP-diskussionen. Detta var uppe på det förra mötet. Vi som är engagerade här i nämnden vet att det fanns ett förmöte som CAP 22 höll dagarna före det mötet.

När man läser återrapporten noterar åtminstone jag att det inte finns någon större samstämmighet mellan de 22 länder som uppenbarligen hade en idé om att man skulle göra någonting. Dessutom ger den redovisning som finns ett mycket spretigt intryck, inte redovisningen som sådan utan det som förekom på mötet. Det talas om allt mellan himmel och jord som rör själva jordbrukssektorn.

Vad är jordbruksministrarnas bedömning? Är EU-22 en maktfaktor att räkna med framöver eller är det en splittrad grupp så att det blir som vanligt att man får försöka formera sig allteftersom frågan utvecklas? Det är ju en mycket viktig fråga för framtiden att vi kan komma framåt på ett klokt sätt.

Anf. 4 CHRISTINA AXELSSON (s):

Min fråga gäller punkten som handlar om förenklingar av den gemensamma jordbrukspolitiken. Jag läser i materialet på s. 13. Där står det om regler om identifiering och registrering av djur att det "nämndes som exempel på ett område där det finns goda förutsättningar att minska lantbrukarnas administrativa börda".

Jag förstår inte riktigt vad som menas med detta. Är det så att man har minskat på registreringen och identifieringen av djur? Jag tycker tvärtom att det borde vara mer identifiering och registrering beroende på de skandaler och annat som har varit. Jag undrar vad som menas.

Anf. 5 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Jag börjar med Bengt-Anders Johanssons frågeställningar. De är, som Bengt-Anders Johansson säger, synnerligen viktiga. Därtill blir de när beslut fattas avgörande för en mycket lång tidsperiod framåt. Det är av största vikt att vi och andra behandlar dessa frågor noggrant och seriöst när det blir allvar.

Det kanske är fel uttryckt när vi kallar det som var under decemberrådet för diskussion. Jag skulle snarast vilja säga att alla kungjorde sina grundständpunkter. Det utbröt över huvud taget ingen debatt eller diskussion mellan de olika grundständpunkter som framfördes från, om jag minns rätt, samtliga medlemsstater vid det här tillfället.

När det gäller det omtalade möte som avhölls i Frankrike med 22 länder går det väl att konstatera – utifrån den rapportering som jag har fått ta del av och det som Bengt-Anders Johansson också säger – att det är en vilja från de här länderna att söka sig samman, men det finns ingen samstämmighet i dag. Det speglas kanske bäst av att vi diskuterar hur mycket gårdsstödet är i de 12 nya medlemsstaterna respektive hur mycket det är i några av de 15 så kallade gamla medlemsstaterna. Man förstår direkt att det inte är lätt att hitta samstämmighet kring att prolongera det vi har när länder som Polen och Ungern har i storleksordningen 400–600 kronor i gårdsstöd och några av de gamla medlemsstaterna ligger på motsvarande 3 800–4 200 i gårdsstöd per hektar. Att då tala om att hitta en gemensam standpunkt är kanske att använda lite för hårda ord.

Försök pågår naturligtvis från dem som vill bevara systemet exakt som det är i dag att hitta så många som möjligt som ansluter sig till detta, varav Frankrike är en huvudaktör som självklart försöker samla så många krafter som möjligt runt sig och den åsikt man står för. Men de kommer att ha ett tufft arbete, säger jag, för att lyckas med sina avsikter. Jag är inte säker på att de kommer att lyckas. Detta mycket beroende på, som vi alla känner till, att skulle alla upp till den franska nivån på stöd skulle ju, med ord som använts i något sammanhang, EU:s budget fullkomligt explodera. Då pratar vi om riktigt stora pengar.

På Christina Axelssons fråga vill jag svara att det sker olika typer av dubbelrapportering vad det gäller var djur finns någonstans. Det rapport-

eras i skilda register. Rimligen borde vi kunna hitta system, med den teknik som används i dag, så att vi kan använda varandras register och därmed minimera kostnaderna både för bonden och för de administrativa myndigheter som har att hantera de här registren. Vi har varit ganska duktiga i vårt land, tycker jag, att hitta möjligheter att använda varandras register för att minska de administrativa kostnaderna och de administrativa bördorna för företagare men också för våra myndigheter. Det är alltså en sak som vi gärna vill peka på som en möjlighet för unionen när det gäller att komma vidare i förenklingsarbetet.

Anf. 6 BÖRJE VESTLUND (s):

Jag måste återkomma till den fråga jag brukar ställa till jordbruksministern, nämligen om just förenklingarna. Det är mycket positivt att jordbruksministern tar upp frågorna om förenklingar för företagen. Jordbruksministern är för övrigt den enda ministern som har gjort detta under den tid som han har varit ordförande. Det ska han ha all heder av.

När man tittar på utfallet av diskussionen kan man säga att det är klart att alla vill minska på regelbördan, men man spretar åt många olika håll. Det finns nog inte många gemensamma uppfattningar i detta dokument. Det kan man också konstatera när man ser jordbruksministrarnas sammanfattning av diskussionen.

Hur ska man gå vidare? Även om det bara är på ett område inom hela detta komplicerade EU-regelverk som man arbetar med de här frågorna hoppas vi att man går vidare och fortsätter med detta arbete. Hur ska man gå vidare när uppfattningarna är så diametralt olika?

Anf. 7 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Kommissionen kommer att gå vidare, lät man meddela oss, med ett stort antal av de förenklingsförslag som vi lämnade in under månaderna april–maj från, om jag minns rätt, 13 medlemsstater. Man tog till sig förslagen, vilket redovisades på decemberrådet. Man kommer från kommissionens sida att återkomma, vilket är det allra säkraste och bästa sättet för att de förslag som vi har lämnat in ska bli verklighet. Det är ju det vi vill uppnå, att det ska bli en reell förändring för företagare men också för de administrativa myndigheterna.

Anf. 8 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen.

Vi kan lägga återrapporten till handlingarna och gå över till samrådet inför det kommande rådsmötet. Punkten Statligt stöd i Italien för inköp av jordbruksmark har lyfts bort. Men vi har fått fem nya övriga frågor.

Vi går nu till punkt 3, Ordförandeskapets arbetsprogram.

Anf. 9 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Spanien kommer på rådsmötet att presentera sina prioriteringar inför våren. Det spanska ordförandeskapet kommer att inledas lugnt i avvaktan på att den nya kommissionen ska komma på plats.

På jordbruksområdet kommer diskussionen om framtidens jordbrukspolitik att fortsätta. Spanien kommer att fokusera på en diskussion om

framtidens marknadsstöd. Detta kommer även att vara temat på det informella ministermöte som hålls i slutet av maj månad.

På de områden som rör livsmedelssäkerhet, djurhälsa och djurskydd vill Spanien fortsätta det arbete som Frankrike inledde och som bland annat berör importkontroll. Spanien kommer sannolikt att avsluta behandlingen av frågorna om försöksdjur och sällskapsdjur som med anledning av Lissabonfördraget inte gick att slutföra under vårt ordförandeskap.

Som ni kanske kommer ihåg trodde vi att vi under det svenska ordförandeskapet skulle kunna gå in i en andra läsning av förslaget om de så kallade nya livsmedlen. Så blev det inte. De förhandlingarna kommer nu att återupptas under förutsättning att den nya kommissionen är beredd att ta debatten om kloning.

Spanien ska även fortsätta arbetet med märkningsförslaget. Livsmedelsfrågorna kommer att hanteras i Epscorådet.

När det gäller fisket brukar våren vara en lugn period. Så ser det ut att bli i vår också. Spanien kommer att ta upp en diskussion om den framtida fiskepolitiken och anordna ett särskilt informellt fiskeminstermöte i början av maj månad.

Man kommer även att återuppta Norgeförhandlingarna, som strandade i slutet av förra året, vilket ni känner till.

Vidare är det Spaniens målsättning att klara ut de utestående delarna av överenskommelsen rörande operatörer som släpper ut trä och träprodukter på marknaden. Det är alltså förslaget om tillbörlig aktsamhet, due diligence, som vi tidigare har tagit upp vid en rad olika tillfällen i nämnden. När detta är klart kan förhandlingarna med parlamentet inledas. Förhoppningen är att nå en överenskommelse under sommaren.

Det är så, helt kort, vi tror att det spanska ordförandeskapsprogrammet blir.

Anf. 10 VICE ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för informationen och går vidare till punkt 4, En bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja i Europa. Det var här det var en ny handling utdelad.

Anf. 11 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Den här frågan var uppe på decemberrådet men ska diskuteras mer ingående på måndag. Inför diskussionen har Spanien skickat ut tre frågor. Mycket övergripande fokuserar frågorna på vilken typ av kontroll som finns i medlemsstaterna i dag och vad medlemsstaterna har för tankar inför framtiden. Vilka åtgärder är de mest lämpliga för att skapa mer transparenta och effektiva livsmedelskedjor?

Det är intressanta frågor som Spanien lyfter fram. Att ge ett entydigt svar på dem är klurigt eftersom det förutsätter mer kunskap om konkurrensen i hela livsmedelskedjan.

Vi har sett flera exempel på när prisfall i producentledet inte får något genomslag i konsumentledet. Vi behöver mer kunskap om varför det är på det viset. Regeringen kommer därför att initiera en bred granskning av konkurrensförhållandena i hela den svenska livsmedelskedjan i år.

Vi behöver med andra ord mer kunskap för att kunna undanröja snedvridningar på marknaden. Det är viktigt att poängtera att livsmedels-

kedjans aktörer måste ta sitt ansvar för att skapa en bättre fungerande livsmedelskedja.

För att vi ska veta att så sker behövs en löpande övervakning av hur konkurrensen utvecklas. Jag välkomnar kommissionens initiativ att samarbeta med det europeiska konkurrensnätverket. Avsikten är bland annat att identifiera gemensamma problem och att skapa ett forum för fortlöpande informationsutbyte mellan de nationella konkurrensmyndigheterna.

Anf. 12 JACOB JOHNSON (v):

Den fjärde frågan från ordförandeskapet i den svenska översättningen från kansliet om vilka åtgärder som ska kunna vidtas beträffande restriktioner av varor från ett givet område som ger upphov till ekonomisk ineffektivitet och som går emot den inre marknadens principer är – har jag en känsla av – försiktigt och omskrivet formulerad för att man inte ska främja närproducerade varor och att det går emot marknadens principer.

Men om närproducerade, lokalt producerade varor är bra för miljön måste man vara försiktig. Jag är lite orolig över de skrivningar som finns i kommissionens meddelande. Kommissionen kommer att se över utvalda miljönormer och system för ursprungsmärkning som kan hindra den gränsöverskridande handeln.

Det låter som hand i handske, som att ordförandeskapet har lyssnat på kommissionen väldigt mycket. Jag undrar hur Sverige kommer att förhålla sig till den frågan. Jag tycker att det är viktigt att man fortsätter att hävda miljöaspekterna och vikten av närproducerade varor.

Anf. 13 SOFIA ARKELSTEN (m):

Fru ordförande! Det här är lite jobbigt för mig, men jag håller med Jacob Johnson i hans fråga. Det är oerhört intressant att få höra svaret, eftersom det pågår flera olika processer i EU. Det här syftar främst till att hantera prisfrågan och se hur man kan pressa priserna. Samtidigt pågår det ganska stora arbetet med kvalitet. Det har vi talat om förut. Vi har den utestående frågan om närproducerat och upphandlingskriterierna som också är en fråga som vi diskuterar ganska mycket.

Jag vill bara göra ett medskick att jag tycker att det är positivt att Sverige betonar hela livsmedelskedjan. Det är hela branschen som berörs och inte bara vissa delar.

Vi skickar också med att vi är oroliga när kommissionen vill in och reglera stora delar av marknader. Sverige har alltid drivit en frihandelsvänlig linje. Jag hoppas att vi fortsätter med det så att vi inte får en genomreglerad marknad på EU-nivå. Det ska mer syfta till att sprida information och öka transparensen. Det är alla naturligtvis för i hela kedjan.

Anf. 14 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Jag väver samman mina kommentarer kring frågorna, för jag tycker att de överensstämmer väl med varandra. Kommissionens handlingsutrymme styrs numera som ni känner till av Lissabonfördraget.

Enligt Lissabonfördraget och dess tredje artikel ska unionen upprätta en inre marknad. Därtill ska unionen verka för en uthållig utveckling i Europa som bygger på välavvägd ekonomisk tillväxt, prisstabilitet, hög

2009/10:20

15 januari

miljöskyddsnivå och bättre miljö. Slutsatsen är sålunda att kommissionen i sitt arbete framgent måste säkerställa att man tar hänsyn till en hög miljöskyddsnivå och att den nås.

Jag tror inte att det finns några delade meningar vad gäller att vi måste titta på alla delar, hela livsmedelskedjan. Precis som alla andra kedjor är den komplex och bred. Det är många aktörer som påverkar de matpriser vi har i våra butiker och på våra restauranger. Där är inte bara ett led i denna kedja, utan det är många led mellan producent och konsument.

Anf. 15 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi går till beslut. Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Vi har kommit till de övriga frågorna. Det är vissa tillägg. Det är lite kontroversiella frågor med tanke på att de rör både råtabak och levande grisar.

Anf. 16 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Bland övriga frågor vill Bulgarien informera om att de avser att be rådet om godkännande av ett statligt stöd. Denna gång gäller det ett produktionsstöd till tobaksproducenter.

Bulgarien har rätt att lämna ett sådant stöd enligt sitt anslutningsfördrag till och med den 31 december 2009. Bulgarien vill nu kunna betala ut stöd även under 2010. Utbetalningen avser stöd för skörden 2009.

De exceptionella omständigheter som åberopas är de konsekvenser som den ekonomiska och finansiella krisen fått på tobaksproduktionen. Stödordningen syftar bland annat till att ställa om tobaksproduktionen till annan produktion men även till att öka konkurrenskraften inom den bulgariska tobakssektorn.

Vi anser att den ekonomiska och finansiella krisen inte är någon exceptionell omständighet i fördragets mening. Jag har förklarat för den dåvarande bulgariska ministern att Sverige har extremt svårt att stödja en begäran som avser stöd för tobaksproduktion.

Begäran är nu uppe för presentation av Bulgarien. Någon omröstning om stödet kommer inte att ske förrän tidigast på vårt nästa rådsmöte. Om något annat medlemsland går in avser jag att markera att Sverige är starkt kritiskt till det här stödet.

Jag vill här i nämnden vara tydlig med att jag är bekymrad över den utveckling som vi ser vad gäller ansökningar om statsstöd med det stora antalet statsstöd som ständigt lyfts fram i rådet. Jag har därför inlett ett arbete med att tala med mina kolleger i andra länder för att förhindra att så sker fortsättningsvis.

Anf. 17 BÖRJE VESTLUND (s):

I huvudsak tycker jag att vi kan instämma i vad statsrådet säger här. Vi som har varit med några år i nämnden vet att vi har arbetat med tobaken och framför allt med grekerna att de skulle upphöra med sin tobaksproduktion. Det är rimligt att man på alla sätt försöker att hålla denna fråga ifrån sig och att statsrådet verkligen gör en markering.

Jag förstår att det inte ska vara någon omröstning, men det är viktigt att man markerar från svensk sida att detta är något som vi från vår sida

inte kan acceptera i alla fall. Det kan vi kosta på oss i det här läget enligt vår uppfattning.

2009/10:20
15 januari

Anf. 18 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Fru ordförande! Jag vill bara välkomna ministerns tydlighet här. Om det är något annat land som drar upp någon form av viljetryttring ska vi vara tydliga. Inte minst tycker jag att det är vällovligt med ministerns engagemang att försöka skapa allianser.

Vi har nu lämnat ordförandeskapet. Det innebär att vårt krav på att vara fina i kanten inte är lika uttryckligt i fortsättningen, utan vi kan vara något tydligare. Jag välkomnar ministerns initiativ.

Anf. 19 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Nämnden känner till att vi har fått ett antal övriga frågor som inkom mycket sent?

Anf. 20 VICE ORDFÖRANDEN:

Ja. Frågorna är utdelade, tyvärr bara på engelska.

Anf. 21 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Det handlar om grisexporten. Polen, Litauen och Estland har fört upp frågan om grisexport till Ryssland, Vitryssland och Kazakstan. Min fråga är närmast om det är jordbruksministrarna som kommer att hantera detta. Det är en mer eller mindre utrikespolitisk fråga för EU, eftersom det handlar om exportfrågor.

Det är mer en kunskapsinhämtning jag är ute efter. Det här lyfts upp i första hand av kommissionen. Är det sedan Europeiska rådet som kommer att ta tag i det?

Ryssland, Vitryssland och Kazakstan är inte med i WTO, vilket gör att det blir ännu svårare. De kan köra vilket race de vill.

Anf. 22 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Det är kommissionen som har vårt gemensamma förhandlingsmandat. Det är inte rådet eller något enskilt medlemsland. Förhandlingsmandatet är överlämnat till kommissionen. Avsikten från dem som för upp den här typen av frågor på rådsmötet är att uppmärksamma kommissionen på förhållandet och be kommissionen att med allvar och skyndsamhet ta tag i dessa frågeställningar om vi nu pratar om pengar och tullar.

Vi brukar ha en annan typ av vädjan också angående mat, livsmedel, kött och liknande. Då handlar det ibland om fysiosanitära saker. Man säger att våra livsmedel i unionen av något skäl inte är sunda, märkta på rätt sätt eller hanterade på det sätt som föreskrivs i de ryska föreskrifterna – det brukar mest vara Ryssland som vi pratar med i de sammanhangen – som är en annan typ av handelshinder. Man sätter upp någon regel som svenska eller polska slakterier inte kan leva upp till.

Men även det här hanteras av kommissionen. Det är den som har mandatet från oss som medlemsstater att hantera detta i en dialog med berört tredjeland.

2009/10:20
15 januari

Nämnden är uppmärksamrad – jag vill bara kontrollera det – på att vi sent har fått två övriga frågor från den österrikiska delegationen. Det handlar dels om OECD:s ministermöte i Paris innevarande år, dels om en konferens angående bergsjordbruk. Vi har också fått en fråga från den belgiska delegationen om exportsituationen på sockermarknaden.

Jag vill att nämnden är medveten om att de frågorna också kommer upp. Men vi har ingen sakinformation i ärendena.

Anf. 23 VICE ORDFÖRANDEN:

Frågorna kommer tillbaka om det blir något mer om dem.

Anf. 24 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ja.

Anf. 25 VICE ORDFÖRANDEN:

Det finns en punkt, nr 6, på A-punktslistan som handlar om Jordbruksdepartementet. Finns det någon fråga på den från ledamöterna? Nej.

Då tackar vi för samrådet i dag och önskar trevlig helg och lycka till på rådet.

Anf. 26 VICE ORDFÖRANDEN:

Då hälsar vi finansministern välkommen till dagens EU-nämnd. Vi börjar med återrapporteringen från Ekofinrådet den 2 december. Varsågod, finansministern!

Anf. 27 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru ordförande! Mötet den 2 december var det avslutande mötet och ett relativt dramatiskt möte under det svenska ordförandeskapet. Vi lyckades efter en lång och intensiv förhandling få till stånd en allmän politisk överenskommelse som innebär att vi kan starta förhandlingarna med parlamentet om förordningarna när det gäller tillsynsmyndigheterna. Det får man betrakta som mycket bra. Det var helt nödvändigt för Europa att vi fick på plats de här besluten. Det var också glädjande att vi kunde nå ett enhälligt beslut. Det fanns en situation då vi hade fått överväga att gå till beslut med kvalificerad majoritet, men vi lyckades alltså nå bred enighet.

Vi tog vid mötet även beslut om exitstrategierna. Det var en lång rad beslut som togs om enskilda länder när det gällde alltför stora underskott, och även de besluten togs i betydande enighet. Det var i princip ingen diskussion om detta, utan man hade nått enighet på EFK-nivån. Det är också mycket glädjande. Vi hade under hela hösten en diskussion om principerna för detta, och det fanns också en allmän oro för att man ändå inte skulle kunna enas om när de skulle tillämpas.

Tack vare att både Frankrike och England var beredda att acceptera besluten togs de alltså utan någon mer omfattande diskussion.

Däremot får vi i dag tillbaka hela sparandepaketet, alltså frågan om sparandedirektivet och också detta om handräckning, Liechtensteinavtalet och så vidare, det som har kommit att kallas sparandepaketet. Det är naturligtvis tråkigt, men när vi hade suttit i fyra fem timmar och förhandlat om finansiell tillsyn var det nog ingen som egentligen orkade ta ett nytt förhandlingsgrepp om sparandepaketet.

Anf. 28 LEIF PAGROTSKY (s):

Tack för den informationen, finansministern! Jag skulle uppskatta att få en lite fördjupad beskrivning av vad Sverige som medlemsland själv gjorde för inlägg i debatten. Sverige hade ju två roller – dels att vara ordförande och se till att det är ordning och reda i diskussionen, dels att som medlemsland ha uppfattningar och driva positioner, särskilt vad gäller exitstrategin och sparandedirektivet, framför allt med sikte på Liechtenstein. Var Sverige själv aktivt som medlemsland, och i så fall hur? Drev Sverige självt positioner i diskussionen, och vilka motargument framfördes i så fall, och vilka länder var det som stod på andra sidan?

Anf. 29 Finansminister ANDERS BORG (m):

När det gällde exitstrategin var den svenska linjen som medlemsland och som ordförande naturligtvis helt identisk. Vi anser att starka offentliga finanser är centralt. Vi har lagt fram principer som utgår från att vi under den tid vi nu har med mycket svag tillväxt behöver ligga kvar med en expansiv ekonomisk politik men att det också är centralt att vi när ekonomin normaliseras i de länder som nu har mycket stora underskott får till stånd en återgång till ordning och reda. Det fanns ingen skillnad mellan vår position som medlemsland och den vi drev i ordförandeposition.

Den mer intressanta frågan är hur vi ska se på sparandedirektivet och hela det frågekomplexet. När jag gick igenom underlag för det här mötet slogs jag av att man lite grann förskjuter sig mentalt. Vår ordförandeskapsroll var att hitta en kompromiss som kunde göra att Luxemburg och Österrike var beredda att röra sig framåt. Nu blev det ingen omfattande diskussion på den punkten. Svaret på Leif Pagrotskys fråga blir alltså att hela diskussionen om sparandepaketet blev extremt kort. Alla gjorde bedömningen att vi inte orkade ta oss till en politisk överenskommelse med de tidsramar som fanns vid det aktuella tillfället.

Nu är vi inte längre ordförandeland. Då kommer vi naturligtvis att tillhöra de länder som anser att det är rimligt att den större delen av kompromissrörelsen ligger på Österrike och Luxemburg.

Anf. 30 LEIF PAGROTSKY (s):

Det var intressant. Det var ju en väldigt lång och intensiv debatt, och jag gissar att det beror på att det var viss dramatik i skillnaderna i positioner när det gäller vissa av de här frågorna. Jag antyder inte att Sverige driver olika åsikter. Det är inte min bild av hur det fungerar och av hur finansministern arbetar. Men på slutet sade finansministern här att man nu inte längre är ordförande och att det därför blir ett annat agerande. Det var lite detta jag var ute efter. Hur aktivt drev Sverige de svenska åsikterna vid bordet?

I minnesanteckningarna från de här mötena – just detta möte har jag dock inte sett, vad jag vet – ser jag aldrig att Sverige begär ordet. Det ser för mig ut som om Sverige avstår från att vara medlemsland för att i stället föra klubban, samtidigt som man faktiskt har två flaggor vid bordet – ordförandeflaggan och svenska flaggan. Drev Sverige någon linje vid bordet, eller satt finansministern bara och fördelade ordet? Vi menar att den som fördelar ordet inte samtidigt kan polemisera i debatten.

Anf. 31 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag är lite osäker på vad Leif Pagrotsky är ute efter. Jag tror att det aldrig har uppfattats som att vi som ordförandeskap har avstått från att driva igenom de beslut som har varit nödvändiga, till exempel när det gäller finansiell tillsyn. Det är klart att detta kanske inte återspeglas fullt ut i protokollen. Huvuddelen av förhandlingarna skedde ju i mycket mindre krets, och det syns inte i protokollen.

Sedan är det alldeles självklart att vi i vår ordföranderoll ska driva vår hållning. Det är skillnad mellan EU-nämnden och Ekofinrådet. I Ekofinrådet är det ordförandens roll att driva fram beslut i en krets där man måste samla sig till beslut i de punkter som står på dagordningen. Så är

det naturligtvis även i EU-nämnden, men i Ekofinrådet är det också ordförandens uppgift att formera en majoritet som inte finns naturligt när mötena börjar. Jag har väldigt svårt att se hur man skulle kunna göra något annat än att driva besluten framåt utifrån ett svenskt ordförandeskapsperspektiv.

Anf. 32 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi lägger återrapporten till handlingarna och går in på rådets möte den 19 januari. Vi börjar med punkt 3, Ordförandeskapets program: Redovisning och debatt.

Anf. 33 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi är mycket nöjda med de prioriteringar som det spanska ordförandeskapet har gjort. I huvudsak handlar det om att man vill arbeta vidare med den agenda som fanns i Ekofin när vi tillträdde och som vi förde framåt. De stora frågorna är exitstrategierna. Det kommer upp i två former: dels i den spanska ordförandeskapsdiskussionen, dels i diskussionen kring Grekland.

Spanien är, precis som Sverige, ett land som trots att man har underskott har varit pådrivande för att vi bör ha gemensamma exitstrategier och att man bör börja agera tidigt för att hantera situationen. På den punkten är det enkelt för oss att stödja det spanska ordförandeskapet. Sedan kommer vi till finanstillsynsfrågorna. Där är det nu det spanska ordförandeskapets roll att utifrån de allmänna riktlinjer som har antagits förhandla med Europaparlamentet.

Det som de själva upplever som sin kanske viktigaste prioritering är EU 2020, alltså uppföljningen av Lissabonstrategin. Vi ser det också som en central uppgift, och därför är det lätt att stödja det spanska ordförandeskapet. Vi har även en gemensam uppgift när det gäller G20-arbetet, där det spanska ordförandeskapet understryker att man ser det som prioriterat att hitta gemensamma EU-hållningar.

Vi kommer att stödja ordförandeskapsprogrammet till fullo.

Anf. 34 PER BOLUND (mp):

Fru ordförande! Tack för föredragningen, finansministern! Jag har en fråga som gäller ordförandeskapets hantering av klimatfinansieringen. Man skriver att man kommer att fokusera på den text som man kom överens om i Köpenhamn och på hur man ska fördela ansvaret för finansiering av den summa som man kom överens om från EU:s sida vid Köpenhamnsmötet.

Det är väl uppenbart för alla som har följt detta att det inte var en tillräcklig finansiering som kom fram, och det var något som försvårade också ett verkligt långtgående och bindande avtal i Köpenhamn. Man tycker då att EU borde dra slutsatsen att vi måste intensifiera arbetet och se om vi kan få fram ännu mer resurser till klimatfinansiering, men jag kan inte se att ordförandeskapet drar den slutsatsen. Då är min fråga vad den svenska regeringen anser och hur man ska driva den frågan framöver.

Anf. 35 Finansminister ANDERS BORG (m):

Låt mig bara påpeka att tanken som jag har förstått det är att kommissionen ska återkomma med en rapportering av slutsatserna från Köpenhamnsmötet. Det ska ligga till grund för diskussionerna vid toppmötet i Sevilla. Så har jag förstått dagordningen från ordförandeskapet när det gäller klimatfrågan. Det gäller då den övergripande hanteringen.

Det som i första hand landar på Ekofins bord är frågan om finansieringen. Jag har inte uppfattat att det spanska ordförandeskapet sänker ambitionsnivån. Nu måste vi i stället säkra att det vi från EU:s sida har ställt i utsikt levereras och att vi hittar former för att man ska få fram medlen. Det tycker jag är det första och mest naturliga steget.

När man sedan känner att man är klar med det kan man ställa frågan om vi behöver göra något mer. Det är väl ingen hemlighet att vi från svensk sida anser att EU bör vara mer aktivt i klimatfrågan för att uppnå mer än vi hittills har lyckats uppnå. Men i det sammanhanget bör alltid påpekas att det handlar om att ena en union med många medlemsstater. Där är en del länder mer ambitiösa och en del mindre ambitiösa.

Jag tror inte att man ska vara bekymrad för att det spanska ordförandeskapet skulle innebära en sänkt ambitionsnivå när det gäller klimatfrågorna. Jag var i går och träffade Alistair Darling, min engelske kollega, och hade överläggningar med honom ibland annat den här frågan. Jag skulle nog säga att den slutsats som håller på att växa fram – nu ska man vara försiktig, för detta ska ju fram mot Sevilla och så vidare – snarast är att vi måste stärka vårt gemensamma samarbete för att kunna arbeta ännu starkare globalt än vi hittills har lyckats göra. Vi har en värld där Kina och USA är fokuserade på att övervaka vilka steg den andra parten tar och i mycket agerar utifrån hur de uppfattar att den andra parten agerar. Vill vi inte se en bipolär värld mellan Kina och USA är det nog rätt centralt att Europa är mer enigt och pådrivande.

Anf. 36 JACOB JOHNSON (v):

Jag har en fråga inom samma område som Per Bolund. I ordförandeskapets papper om klimatfinansiering står det att man vill analysera hur man rättvist kan fördela åtagandet bland medlemsländerna med beaktande av betalningskapaciteten hos mindre bemedlade medlemsstater eller något sådant. Har svenska regeringen någon åsikt om hur detta ska gå till?

Anf. 37 Finansminister ANDERS BORG (m):

Den slutgiltiga kompromiss vi landade i var att bidragen till finansiering skulle vara frivilliga. Däri ligger att mindre bemedlade länder – länder som just nu befinner sig i stora ekonomiska svårigheter – med stor sannolikhet inte kommer att bidra.

Jag är inte säker på att detta är ett jätteproblem för EU. Det finns ett antal relativt välmående länder som Sverige, de övriga nordiska länderna, Tyskland, Holland, England och Frankrike som har höga ambitioner. Det förefaller rätt naturligt att de tar huvudansvaret.

Nu har vi haft ett arbete i arbetsgruppen för bördefördelning. Jag föreställer mig att det nu intensifieras efter Köpenhamn för att vi ska få plats också sådant som inte bara gäller det kortsiktiga och akuta.

Anf. 38 IRENE OSKARSSON (kd):

Jag har en liten kompletterande fråga till finansministern utifrån det som sades inledningsvis om relationen USA–Kina. Kommer man i detta sammanhang att också ta upp EU:s roll i detta, att kanske vara en nyckel till lösningen av dessa frågor? Berörs detta i det här sammanhanget?

Anf. 39 Finansminister ANDERS BORG (m):

Inte i det här sammanhanget.

Anf. 40 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och går över till punkt 4, som gäller beskattningen. Den frågan var i EU-nämnden den 27 november. Jag föreslår, om finansministern tycker att det går bra, att vi tar en samlad fördragning av de fyra delpunkterna.

Anf. 41 Finansminister ANDERS BORG (m):

Nu har vi varit inne på de här frågorna vid upprepade tillfällen i EU-nämnden, och det har också varit fördragningar i skatteutskottet om detta. Det handlar om avtalet med Liechtenstein, handräckningsdirektivet, sparandedirektivet och indrivningsdirektivet. Jag tänkte inte gå igenom allt detta i sak. Det har vi gjort vid tidigare tillfällen. Jag tror att samtliga dessa direktiv har varit uppe i EU-nämnden åtminstone två gånger. I några fall är det kanske till och med tre gånger.

Den centrala frågan är hur vi ska kunna vidga sparandedirektivet till att omfatta ytterligare former av ränteinkomster och att övergå till automatisk informationsgivning i större utsträckning, så att vi kommer ifrån systemet med uttagsbeskattning.

Två länder, Österrike och Luxemburg, är skeptiska till detta. Situationen i december var att luxemburgarna och österrikarna vid det tillfället var beredda att försöka nå en kompromiss. Vi hade dock som sagt haft en oerhört lång överläggning kring de finansiella tillsynsfrågorna, och det fanns följaktligen inget stort intresse av att hitta en kompromiss.

Nu är vi i ett läge där spanjorerna redan på sitt första möte väljer att ta upp denna diskussion, och vad jag har förstått på det spanska ordförandeskapet är ambitionen att vi på nytt ska ha en allmänpolitisk diskussion om detta. Vi får väl se om de före tisdagen kan hitta några vägar framåt för att arbeta vidare. De säger att de jobbar med samma utgångspunkt som det svenska ordförandeskapet i dessa frågor. Det är möjligt att de har hittat några vägar framåt, men jag har ännu inte riktigt sett hur den strategin ser ut.

Jag tror att det finns en stor risk att frågan kommer tillbaka och att vi nu på tisdag mer får en – jag ska inte säga första, för det är det verkligen inte, utan det är väl en tredje eller fjärde – övergripande politisk diskussion i denna fråga.

Anf. 42 LEIF PAGROTSKY (s):

Det stämmer att vi har haft dessa frågor uppe i EU-nämnden flera gånger, men jag förmodar att frågorna utvecklas. Det är väl inte bara att upprepa samma valser vid borden hela tiden, för då skulle det inte finnas någon anledning att återkomma i Bryssel heller. Att det kommer upp på

nytt i Bryssel beror väl på att det rullar på och att det händer saker. Det är också här i nämnden och inte i skatteutskottet som samrådet med riksdagen äger rum, även om det är en viktig del av processen.

Sverige har blockerat Liechtensteins Schengenanslutning. Schengen har nu utvidgats så att Schweiz ingår i Schengen, men inte Liechtenstein.

Jag skulle vilja höra finansministerns bedömning av hur denna blockering av Liechtensteins Schengenanslutning har påverkat förhandlingsklimatet. Har det inneburit något problem i vardagen för Liechtenstein att vara utanför Schengen när både Tyskland och Schweiz är med och de själva står utanför och i princip ska visa pass när de åker och tankar bilen och så vidare? Och hur har det påverkat förhandlingarna? Det var tidigare ganska kärt, men enligt rapporter i tidningarna har det nu mjuknat eftersom Liechtenstein på något vis vill ompositionera sig på den globala fiffelmarknaden.

Jag skulle gärna vilja höra finansministerns bedömning av detta och hur Sverige nu när man inte längre är tyngd av ordförandeskapets diplomatiska ok tänker hantera denna förhandling framöver. Jag tänker till exempel på frågan om reavinstbeskattning.

Anf. 43 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag börjar med att konstatera att det Leif Pagrotsky sade i sin inledning var väldigt rimligt. Det var också min egen föreställning att det måste vara så: Nu har det hänt något, nu har det hela förts framåt – varför får vi annars tillbaka frågan så här snabbt? På vilket sätt tänker spanjorerna driva detta framåt?

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Det är naturligtvis deras sak att välja strategi här. Jag hade nog föreställt mig att man hade kunnat ta det framåt redan i december, men det hade förutsatt att man tog lite nya initiativ. Utifrån det jag har hört från vår delegation i Bryssel och utifrån den information jag har fått i andra sammanhang tror jag att vi tyvärr får en diskussion som mycket kommer att påminna om tidigare diskussioner.

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Man har nu gjort bedömningen att man kommer framåt i förhandlingarna med Liechtenstein och de fyra länder och ett antal territorier som berörs, och det skulle innebära att man kom lite närmare automatisk informationsgivning och uttagsbeskattning. Den senaste information jag har – och det är den jag delger nämnden – är att inget riktigt tyder på att man har en sådan väg framåt.

Jag har ingen detaljinformation om hur Schengensituationen har påverkats för Liechtenstein. Det jag dock tror är mer centralt är att det har funnits ett mycket hårt tryck från amerikanerna och hela G20-samfundet på att vi måste ta oss framåt i dessa frågor. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Anf. 44 LEIF PAGROTSKY (s):

Det var intressant att höra denna pessimistiska bedömning av det spanska ordförandeskapets engagemang i frågan. Jag väljer dock att bredda min fråga lite och ta med de aspekter på Liechtenstein som också finansministern var inne på.

Sveriges blockering av Liechtensteins Schengenmedlemskap inträdde i början av det svenska ordförandeskapet. Avsikten var att skicka en signal om att det om Liechtenstein inte gör något radikalt åt sina förhandlingspositioner kommer att bli gränsvakter mellan Liechtenstein och alla dess grannländer. Jag hade hoppats att detta skulle användas som en hävstång i förhandlingen och att det svenska ordförandeskapet, eftersom det var just Sverige som blockerade, skulle använda detta och driva på den frågan.

Det är en besvikelse för mig att finansministern inte har något att säga. Det tyder i mina ögon på – såvitt jag kan förstå – att finansministern inte har sysslat med detta, för då hade finansministern varit insatt och orienterad. Det var en viktig chans som kanske har gått förlorad. Det är nämligen Sverige som har varit aktivt. Sverige har mycket på spel i denna fråga, särskilt som andra viktiga EU-länder förhandlar bilateralt och använder sin förhandlingsposition för enstaka nationella lösningar – jag tänker på Tyskland. Vi är tvärtom beroende av bredare, EU-täckande uppgörelser med Liechtenstein som sedan kan bana väg för att det lossnar med Österrike och Luxemburg.

Anf. 45 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag delar inte Leif Pagrotskys bedömningar i detta fall. Det rör sig inte om ett bristande engagemang i frågorna från det spanska ordförandeskapet. Spanien är ett av de länder som är mycket angelägna om att vi ska ta oss framåt i dessa frågor. Jag skulle säga att de delar Sveriges hållning att det är centralt att vi gör det. Det handlar alltså om deras bedömning av förhandlingsstrategin, och det är inte ett uttryck för bristande engagemang från spanjorernas sida. Sedan kan man göra andra bedömningar än vad de gör.

>>> Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<

Jag har alltså uppfattat att bedömningen har haft grund både i G20 och möjligtvis Schengenavtalet, även om jag tror att G20-trycket också kan ha spelat roll. **>>> Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<**

Man ska dock komma ihåg att det är begripligt att det är så här. Detta är frågor som är centrala och viktiga för Sverige. Vi kan hamna i en situation där det inte längre är uttagsbeskattning utan också automatisk informationsgivning. Vi får inte in några stora belopp från uttagsbeskattningen, men det som skulle hända vid automatisk informationsgivning är att vi får information om varifrån inkomsterna kommer. **>>> Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<**

Anf. 46 LEIF PAGROTSKY (s):

>>> Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<

>>> Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<Det är alltså naturligtvis helt avgörande för framstegen internt i EU hur det går i förhandlingen med andra.

>>> Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<

Jag tycker därför att det är rimligt att vi i EU-nämnden gör ett skarpt och tydligt medskick till regeringen att vi inte accepterar den följa-John-attityd som tycks ha varit, nämligen att vi inte ser att några andra är beredda att driva på kanske kan hänga med och stödja. Det står mer på

spel; det är en mycket större och viktigare fråga för Sverige om vad EU-samarbetet egentligen är till för. Är det ett samarbete för att skydda sig från myndigheternas insyn i bankkontona när det gäller att jaga saker och ting, eller är det ett samarbete för hela folkets intresse? Det är stora och viktiga frågor, och jag tycker att Sveriges riksdag ska kräva ett starkare engagemang från Sveriges regering, som är riksdagens ombud i Bryssel.

Anf. 47 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag vill påminna om att det tyvärr för finansministern är vi som är i majoritet i dag.

Anf. 48 Finansminister ANDERS BORG (m):

Låt mig då återigen påpeka att vi i ordförandeskapsrollen under hösten har haft bilaterala överläggningar med Österrike och Luxemburg vid upprepade tillfällen, inte minst inför mötet i december. Det är nämligen dessa två länder som sitter i rådsmötet och har blockerat fortsatta framsteg.

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Anf. 49 VICE ORDFÖRANDEN:

Om jag har räknat rätt är vi i dag i majoritet, om vi har med Miljöpartiet och Vänsterpartiet i detta. Det vi vill göra är som Leif Pagrotsky säger ett tillägg där vi ställer oss bakom regeringens ståndpunkt i och för sig i detta ärende, men vi vill ha ett skarpt medskick om att vi tycker att man ska kunna använda det faktum att Liechtenstein inte har fått inträde i Schengen, vilket ändå på många olika sätt är väldigt obekvämt för dem. Man skulle kunna använda sig av det på ett hårdare och snabbare sätt. Kan vi fatta det beslutet? Svaret är ett enhälligt ja, klubbat och klart.

Då går vi vidare till punkt 5, Statistik: Eurostatrapporten.

Anf. 50 Finansminister ANDERS BORG (m):

Bakgrunden till detta är att vi från grekernas sida har fått en anmälan om att bedömningarna av underskotten har förvärrats dramatiskt. Som framgår av underlaget anmälde man helt plötsligt att ett underskott som förväntas bli 3,6 procent ligger på 11–12 procent. Under hösten blev detta ett alltmer besvärande ärende, och det kommer naturligtvis fortsatt att diskuteras på mötena. Vi får nu i dagarna det grekiska konvergensprogrammet, och det ska sedan värderas på nästa Ekofinmöte.

Vid det här tillfället ska vi diskutera genomgången av Greklands statistikproblem, och det är en mycket kritisk granskning som kommissionen har gjort. Den visar att det finns betydande brister. Det har skett en del framsteg för att förbättra det hela, men det är naturligtvis mycket besvärligt när man hamnar i sitsen att det finns ett land som har den här typen av brister.

Regeringen stöder rådsslutsatserna, och det är egentligen inte mycket att tillägga om detta.

Anf. 51 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag skulle vilja fråga om finansministern kan se vad som kommer att hända med Grekland. Är de väldigt nära statsbankrutt?

Anf. 52 LEIF PAGROTSKY (s):

Jag vill fylla på med en liknande fråga. Nu har jag inget yrkande eller något, utan det här är otroligt viktiga och spännande diskussioner som äger rum, och jag skulle tycka att det var värdefullt om finansministern ville utveckla lite hur diskussionerna förs i Ekofinrådet om den situation som nu råder. Det är väldigt akut i Grekland. Jag var själv i Aten i fredags för att berätta om svensk budgetsanering, och det är chockerande vad man möter när man tittar på siffrorna – och det är ändå de siffror som de visar upp.

Dessutom sitter runt bordet i Ekofinrådet ett antal länder som vet att de står som nummer två, tre och fyra i samma kö även om de inte får omdömen av kommissionen att statistiken är, som kommissionen uttryckte det med en fullständigt unik formulering, förfalskad. De säger inte att det är dålig kvalitet eller att det är slarv, utan de säger att det är förfalskade siffror. Även när det gäller de siffror som den nya vänsterregeringen visar upp, som nu är så tvättade som det bara går i betydelsen att man inte har något att dölja, går det inte att veta om detta enorma underskott som de har ens räcker.

Det vore mycket intressant för mig, och jag antar för resten av nämnden också, att höra lite om hur dessa diskussioner går, om statistik och siffror men framför allt om hur länder i den här situationen – Irland, Spanien, Portugal och Grekland – ska komma ur detta att göra gigantiska neddragningar samtidigt som det inte finns någon efterfrågan externt och samtidigt som vi har en exitstrategi framför oss som kommer att innebära penningpolitisk åtstramning som redan har börjat och som träffar Grekland genom att vissa värdepapper inte längre godkänns som säkerhet av ECB.

Anf. 53 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det blir naturligt att vi återkommer till diskussionerna kring Grekland vid upprepade tillfällen, inte minst när vi har sett hur kommissionen har värderat regeringens konvergensprogram. Nu har Leif Pagrotsky varit i Grekland, så han har säkert god information om detta. Min bild är att regeringen nu gör åtminstone ett inledande försök att börja sanera de offentliga finanserna i Grekland. Nu ska vi dock komma ihåg att vi även när den förra regeringen tillträdde hade situationen med statistikbekymmer, och man lovade dyrt och heligt att nu var alla papper på bordet och det var omfattande diskussioner om att man äntligen fick ordning på detta.

Tyvärr är det nog lite grann så med Grekland att vi dels får värdera vad de säger att de vill göra när det gäller de långsiktiga planerna, vilka ambitioner de har och när de ska vara tillbaka till 3 procent och så, dels får vi värdera vilka faktiska beslut de är beredda att fatta som nu träder i kraft och som har effekter som vi kan bedöma som rimliga.

Jag vet att detta har varit med under EFK-diskussionerna och det kommer att bli en mycket intensiv diskussion kring detta. Jag kommer nog att göra inlägg i den här frågan, eller jag ska inte säga "nog" för man ska uttrycka sig mer exakt i Sveriges riksdag. Jag kommer att göra inlägg i den här frågan och påpeka bekymren som finns, men sedan måste vi återkomma till det när vi också har sett den grekiska regeringens planer. Den nya finansministern ger enligt min uppfattning ett trovärdigt intryck

och säger med mycket stor tydlighet att de har för avsikt att börja åtgärda problemen. Samtidigt har vi nu haft grekiska finansministrar under en tid som i princip varje gång de tillträder säger detta. Då återstår att se vad de är förmögna att göra och vilka beslut de är förmögna att fatta.

Anf. 54 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Det finns inga övriga frågor, men det finns A-punkter om någon vill ställa frågor om dem. Jag finner inte så. Vill finansministern tillägga något? Nej.

Då tackar vi för samrådet och önskar lycka till på mötet – glöm inte medskicket – och trevlig helg.

Anf. 55 Finansminister ANDERS BORG (m):

Tack så mycket och trevlig helg!

Fru ordförande! Får jag göra ett tillägg och informera om att jag har en ny statssekreterare som ska arbeta med de här frågorna. Det är Susanne Ackum som har ett långt förflutet på Finansdepartementet och Institutet för arbetsmarknadsutvärdering. Hon efterträder Per Jansson som lämnar oss för att gå till Riksbanken.

Susanne Ackum kommer att fokusera framför allt på den här tunga internationella delen av arbetet och kommer följaktligen att ha en del med EU-nämnden att göra.

Anf. 56 VICE ORDFÖRANDEN:

Då hälsar vi dig välkommen till nämnden.

Innehållsförteckning

2009/10:20

15 januari

1 § Jordbruk och fiske.....	1
Anf. 1 VICE ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	1
Anf. 3 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	1
Anf. 4 CHRISTINA AXELSSON (s).....	2
Anf. 5 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	2
Anf. 6 BÖRJE VESTLUND (s)	3
Anf. 7 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	3
Anf. 8 VICE ORDFÖRANDEN	3
Anf. 9 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	3
Anf. 10 VICE ORDFÖRANDEN	4
Anf. 11 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	4
Anf. 12 JACOB JOHNSON (v)	5
Anf. 13 SOFIA ARKELSTEN (m)	5
Anf. 14 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	5
Anf. 15 VICE ORDFÖRANDEN	6
Anf. 16 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	6
Anf. 17 BÖRJE VESTLUND (s)	6
Anf. 18 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	7
Anf. 19 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	7
Anf. 20 VICE ORDFÖRANDEN	7
Anf. 21 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	7
Anf. 22 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	7
Anf. 23 VICE ORDFÖRANDEN	8
Anf. 24 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	8
Anf. 25 VICE ORDFÖRANDEN	8
2 § Ekonomiska och finansiella frågor.....	9
Anf. 26 VICE ORDFÖRANDEN	9
Anf. 27 Finansminister ANDERS BORG (m).....	9
Anf. 28 LEIF PAGROTSKY (s)	9
Anf. 29 Finansminister ANDERS BORG (m).....	10
Anf. 30 LEIF PAGROTSKY (s)	10
Anf. 31 Finansminister ANDERS BORG (m).....	10
Anf. 32 VICE ORDFÖRANDEN	11
Anf. 33 Finansminister ANDERS BORG (m).....	11
Anf. 34 PER BOLUND (mp)	11
Anf. 35 Finansminister ANDERS BORG (m).....	12
Anf. 36 JACOB JOHNSON (v)	12
Anf. 37 Finansminister ANDERS BORG (m).....	12
Anf. 38 IRENE OSKARSSON (kd).....	13
Anf. 39 Finansminister ANDERS BORG (m).....	13
Anf. 40 VICE ORDFÖRANDEN	13
Anf. 41 Finansminister ANDERS BORG (m).....	13
Anf. 42 LEIF PAGROTSKY (s)	13
Anf. 43 Finansminister ANDERS BORG (m).....	14
Anf. 44 LEIF PAGROTSKY (s)	14
Anf. 45 Finansminister ANDERS BORG (m).....	15
Anf. 46 LEIF PAGROTSKY (s)	15
Anf. 47 VICE ORDFÖRANDEN	16

2009/10:20
15 januari

Anf. 48	Finansminister ANDERS BORG (m)	16
Anf. 49	VICE ORDFÖRANDEN	16
Anf. 50	Finansminister ANDERS BORG (m)	16
Anf. 51	VICE ORDFÖRANDEN	16
Anf. 52	LEIF PAGROTSKY (s)	17
Anf. 53	Finansminister ANDERS BORG (m)	17
Anf. 54	VICE ORDFÖRANDEN	18
Anf. 55	Finansminister ANDERS BORG (m)	18
Anf. 56	VICE ORDFÖRANDEN	18